

Danmissions repræsentantskabsmøde 5. september 2020

Mundtlig beretning ved formand Morten Skrubbeltrang

(det talte ord gælder)

Indledning

”Vær glade i håbet, udholdende i trængslen og vedholdene i bønne” Sådan lyder det i Romerbrevet og jeg kom til at tænke på ordene i forbindelse med det sidste år i Danmission. Her har både været glæde, håb, trængsel, bøn, udholdenhed og vedholdenhed. Der er ingen enkelte ord, der alene kan beskrive årets på mange måder helt ufattelige forløb.

Nogle andre ord, jeg kom i tanke om var følgende citat: ”Der er ingen enkle svar eller løsninger, men jeg er ikke bekymret for fremtiden”. Ja der er noget mindre svung, gods og indsigt i de ord end i Paulus’ ord i Romerbrevet, hvilket ikke er så mærkeligt. Ordene er nemlig mine egne i forbindelse med valget til formand sidste år. Og jeg kan egentlig starte denne mundtlige beretning med at sige det samme: Der er virkelig ingen enkle svar eller løsninger, men jeg er sådan helt grundlæggende ikke bekymret for fremtiden.

For det forgange år har vist sig fra både den værste og bedste side.

Det værste er, at verden er ramt af en global pandemi, der betyder, at fattigdom, død og nød rammer endnu hårdere hos dem, der allerede er ramt

Det værste er eksplosionen i Beirut, der på et splitsekund gjorde svære tider endnu sværere

Det værste er samfundets nedlukning, der også ramte Danmission og betød et stort fald i indtægterne med manglende muligheder og afskedigelser som resultat

Det værste er, at vi i årets løb har måttet indstille en række udbetalinger til gode og vigtige projekter hos vores partnere.

Det er det værste for Danmission.

Det bedste er at krisen viste vej til nye muligheder og viste os, at ikke alle nye initiativer bliver bedre af at mødes om dem i mange timer

Det bedste er at 200 nye frivillige meldte sig i tiden efter genåbningen af genbrugsbutikkerne og det lykkedes os at finde nye måder at nå frivillige på

Det bedste er at giverviljen blandt de faste støtter er stor - også når der sendes ekstraordinære appeller ud

Det bedste er at missionen overlever - historien har budt på mange både større og mindre kriser, men missionen og sagen overlever altid

Det er det bedste for Danmission-

Året der gik

Da vi stod i begyndelsen af 2020 så tingene egentlig rigtig godt ud. Vi var kommet ud af 2019 med et meget flot økonomisk resultat, hvor det var tydeligt, at de svære beslutninger, der blev truffet for nogle år siden nu for alvor slog igennem, samt at genbrug for alvor havde fået vendt skuden med både større indtjening og faldende omkostninger. En kombination vi godt kan lide. I bestyrelsen var vi i gang med at se frem ad og arbejdede med de første udkast til strategier for engagement og programarbejdet med den viden i ryggen, at der også økonomisk var mulighed for at investere i fremtiden. Selv da de første tegn på coronaen og at alt ikke var helt som det

plejede kom, så kunne vi stadig tro på, at det nok ikke ville ramme os så hårdt, og vi ikke skulle være alt for drastiske. Men vi fik andet at føle. Nedlukningen ikke bare i Danmark, men i hele verden ramte og ramte hårdt. Pludselig var vi del af en krise, der ikke bare ramte "de andre", men en i sandhed både global og lokal krise. Og en krise, vi dybest set ikke ved, hvor og hvornår ender - for et par uger siden var vi pludselig igen i tvivl om de overhovedet ville være muligt at samles i dag. Nedlukningen betød konkret blandt andet her i Danmark, at 72 genbrugsbutikker lukkede ned med et tab på knap 5 millioner om måneden, 24 medarbejdere blev hjemsendt og konfirmand-aktion og provstivolontører midlertidig nedskaleret. Rundt omkring i verden blev partnerne også hårdt ramt idet vi måtte holde projektmidler for 4 millioner kroner finansieret af egne midler tilbage. Det var ingen let beslutning, for konsekvenserne er naturligvis store, og eksemplerne på dette er mange. Et dialogprojekt i Syrien for primært børn er ikke startet op som planlagt efter et års forberedelse, processen i Middle East Council of Churches med at lave deres Kairos dokument med 27 involverede kirker er udsat, PROCMURA, der arbejder med dialog mellem kristne og muslimer i Afrika har mistet støtte og det videre partnersamarbejde i Tanzania gennem Lutheran Mission Corporation Tanzania er svækket. I Myanmar er støtten til Myanmar Institute of Theology holdt tilbage, hvilket betyder at nye initiativer omkring dialog og kontekstuel teologi ikke kan starte i år, og i Cambodja er en nyoprettet Interfaith Dialogue Committee bestående af repræsentanter fra flere partnere og religioner, der var klar til at komme i gang med fælles initiativer, aflyst og udsat, med risiko for, at det er svært at samle op igen. Dette er blot eksempler på de konsekvenser, som Corona-krisen har haft i både ind- og udland. Der er ufattelig meget, der ikke er blevet, som vi havde troet og ønsket. Alt er ikke ødelagt, men vi står foran en tid, hvor der er rigtig meget, der skal bygges op igen, og hvor vi stadig ikke på nogen måde har set de fulde konsekvenser af Covid-19 eller dets følgevirkninger. Vi ved simpelthen ikke hvilken verden vi skal agere i.

Men krisen betød også nye muligheder. Der kom ekstra fokus på indsamling, og fra gavmilde givere blev der sendt ekstra midler til Danmission. Det betyder, at vi på nuværende tidspunkt har modtaget mere end 700.000 mere i gaver fra individuelle givere end sidste år. Det er rigtig flot, og skønt at mærke, at solide støtter bakker op - også med flotte og gavmilde beløb. Men samtidig må vi jo også konstatere, at den store udfordring - og dermed også sårbarhed - for Danmission er de manglende indtægter fra genbrug. Det skal vi have for øje i de kommende år. De manglende indtægter betød også at vi på bestyrelsesmødet i juni vedtog en spareplan på 14 millioner kroner. Spareplanen står på to ben. For ud over de manglende indtægter blev beslutningen også truffet på grundlag af de strategiske ændringer, der er påkrævet i forhold til de to nye strategier for program og engagement. Spareplanen skal genoprette vores økonomi og ikke mindst arbejde frem mod en solid likviditet, der er altafgørende for at kunne drive en organisation af Danmissions størrelse med de mange forskellige donorer, og derudover skal den også sikre muligheder for investeringer for at nå det, vi gerne vil - nemlig et Danmission, hvor vi er tættere på partnerne, hvor vi arbejder mere effektivt og sender flere penge afsted til projekterne og hvor der er langt flere muligheder for frivillige her i Danmark for at engagere sig og gøre en forskel. Spareplanen var nødvendig for at sikre fremtidige muligheder.

Strategier

Heldigvis havde vi i bestyrelsen taget hul på arbejdet med nye strategier for programarbejdet og engagement, således at vi på bestyrelsesmøderne i hhv. maj og juni kunne vedtage disse. De

afløser de tidligere strategier for fattigdomsbekæmpelse, kirke og dialog samt kommunikation, og står dermed på skuldrene af det, der har været. Programstrategien markerer således den endelige sammenlægning af de to afdelinger Fattigdomsbekæmpelse og Kirke og dialog. Der er nu én samlet strategi for programafdelingen. Én strategi, der med et fælles sprog både taler teologi og udvikling. For det er nemlig lige præcis det, der er Danmissions særkende og i mine øjne også stærkeste kort. Vi kan tale teologi og udvikling på samme tid. Vi kan tale og arbejde med tro, religion, fattigdomsbekæmpelse og udvikling af civilsamfund på samme tid. Det kan - og skal - ikke adskilles, men lever sammen og styrker hinanden. Derfor giver det simpelthen heller ikke længere mening at gå på jagt efter om der nu også står kirke lige så mange gange som der står udvikling eller hvor mange gange der står Jesus i dokumenterne. Eller hvordan profilen er på ansatte medarbejdere i Programafdelingen. Der er nemlig kirkeudvikling i alt hvad Danmission gør - ellers ville vi jo ikke gøre det. Vi kan ikke afgrænse kirkeudviklingen og sige, at det skal bestå af netop det og det, for at det er "rigtig" kirkeudvikling. Evangeliet sprænger alle rammer. Vi kan diskutere kirkesyn og hvordan det frisættende budskab om Jesus Kristus skal forstås og komme til live. Vi kan diskutere udviklingen i teologi, mission og udvikling i både ind- og udland og det vil alt sammen være både spændende og frugtbare diskussioner og debatter. Men lad os slå fast, at hvis ikke der var mission og kirkeudvikling i følgeskabet og projekterne, så er det ikke Danmission. Så er vi nemlig fri for at fortsætte gamle diskussioner, der ikke rigtig bringer os videre.

I programstrategien taler vi om fremtidige arbejdsområder inden for teologisk udvikling, dialog og fredskabelse samt forvalterskab. Det er lidt andre ord, end vi tidligere har brugt, og sætter også andre farver på arbejdet, men grundlæggende står det på det eksisterende fundament og fortsætter det gode og solide arbejde, der er gjort indtil nu. For der er fortsat brug for at udvikle kirkerne til at dele det gode budskab, fortsat brug for at give kirker og folk en stemme til at tage del i samfundet, fortsat brug for at sikre en retfærdig fordeling af jordens goder.

Og der er fortsat brug for at udvikle vores engagement herhjemme - vi har brug for at være flere. Vi er glade for det engagement, der er. For jer, der er til stede i dag, for alle dem, der ikke er, men som bruger sin tid i Danmission - i udvalg, til arrangementer og i genbrugsbutikker. Men det er ikke nok. Desværre er vi ikke blevet flere medlemmer siden vi mødtes sidste år og nyt materiale blev uddelt - tværtimod. Vi kan altså ikke bare fortsætte med at gøre det, vi gør, men må prøve nyt, skære til og skære fra og prioritere. Vi skal skabe flere muligheder for at være med til at gøre en forskel. Vi skal gøre det enklere, at være med. Vi skal få flere til at være frivillige i genbrugsbutikkerne, og vi skal tænke os rigtig godt om for at komme op med den gode ide, der om nogle år kan generere både frivillighed og store indtægter så vi ikke udelukkende er afhængige af genbrugsbutikkerne for at indsamle egne midler. Lige nu er der mange ting, vi som bagland ikke kan gøre på samme måde som vi plejer. Arrangementer der bliver aflyst herhjemme og projekter, der ikke støttes på samme måde ude. Men det vi kan gøre her og nu er at arbejde for engagementet herhjemme. Blive ved med at sprede budskabet om Danmission og mulighederne for at være med. Tage imod nye interesserede ved ikke kun at fortælle dem, hvordan tingene plejer at være, men ved også at lytte til og give plads for, hvordan de kunne have lyst til, at tingene udviklede sig. For vi har brug for hinanden. Nye og gamle frivillige, unge og ældre, erfarne og uerfarne.

Hvad er det vi vil?

De nye strategier er et skridt på vejen. I den samme artikel fra sidste år som jeg indledte med at henvise til, sagde jeg også, at det ikke handler om, hvad der sker de første 100 dage, men derimod om, at vi arbejder med, hvordan Danmission skal se ud om 10 år. Og fremtidens Danmission er en bevægelse, hvor vi hele tiden arbejder med, hvad mission betyder i dag og i morgen - i ord men især i handling. Det er et sted, hvor vi er tætte på vores partnere helt ude i hverdagens projekter. Hvor stærke landekontorer er basen for relevant og vedkommende lokalt arbejde samtidig med, at de giver muligheden for, at endnu flere fra Danmark kan sendes ud og være en del af kirkelivet, del af partnernes hverdag og udfordringer. I fremtidens Danmission kan frivillige i Danmark let se, hvordan man kan engagere sig og gøre en forskel. Det er et sted, hvor der er kort vej fra ide til handling - blandt andet fordi rigtig meget sker uden hverken bestyrelse eller sekretariat er indblandet. Fremtidens Danmission er det sted du går hen, hvis du som barn, ung eller voksen (i alle aldre) vil have udsyn, være en del af den globale kirke og vil gøre en forskel. Fremtidens Danmission er en organisation, der som den første NGO evner at være i krydsfeltet mellem både store institutionelle donorer og et mylder af frivilligt engagerede. Fremtidens Danmission skaber teologisk udvikling bl.a. med opbygningen af teologiske centre, der kan være katalysatorer for tro og handling i kirker og organisationer. Vi er med til at skabe dialog og fred, og vise, at dialog både er et mål i sig selv, men også et skridt på vejen mod fælles handling. Og vi medvirker til godt forvalterskab og styrker lokale kirker og organisationer til at bekæmpe fattigdom og tage ansvar for jordens ressourcer.

Alt dette kræver gode og velfungerende landekontorer, hvor vi er tætte på vores partnere, og hvor vi inviterer dem, der har interesse i at være med til at skabe udvikling til at bidrage. Også forskellige udsendte fra Danmark. For vi har også brug for at finde ud af, hvordan vi kan blive flere udsendte.

Ikke kun på den måde, som vi hidtil har sendt medarbejdere ud. For det er svært at finde de medarbejdere, hvor det passer ind med familie, kvalifikationer og partnernes behov, og hvor man er klar til at melde sig til at være udsendt i årevis. Men vi skal arbejde med, hvordan vi kan have flere forskellige former for udsendte medarbejdere. Flere - og også kortere - meningsfulde opgaver for både dem, der sendes ud, partnerne og os herhjemme. For kun ved fortsat at mødes og arbejde sammen. Kun ved fortsat at lære hinanden at kende ansigt til ansigt, så forstår vi verden, forstår hinanden og forstår, hvordan kristendommen kommer til udtryk på andre måder end det, vi kender til. Og den forståelse har både vi og verden brug for. Det er ikke ukompliceret. Og regler for ophold og ansættelser bliver heller ikke mindre besværlige og komplekse i en verden, der desværre lukker sig om sig selv, og hvor vi som kirke må insistere på, at løsningen ikke er at være os selv nok. Vi lever i en verden, som ingen rigtig kender til fremtiden i, og det kræver nærhed til partnerne. Derfor er arbejdet med udvikling af landekontorer, nye landeprogrammer samt udsendte medarbejdere vigtigt for fremtiden.

Og vi kommer ikke ind i fremtiden ved blot at fortsætte med at gøre det, vi har gjort indtil nu. Hvis vi skal være tætte på vores partnere blandt andet gennem styrkede landekontorer, så kræver det fokus. I beretningen kan I se projektporteføljen for 2019. Der er 94 projekter! 94 projekter vi er engageret i, skal monitorere osv. Alt er ikke godt når det er stort, og små projekter med små beløb kan gøre en stor forskel. Det skal der stadig være mulighed for i

Danmission. De 50.000 kr der let og uden unødigt administration kan bruges hos en partner, vi er tæt på, kan gøre en afgørende forskel. Men vi kan kun engagere os i mindre projekter hvis vi også har de langt større projekter i landet således at vi har hele strukturen omkring programlandet på plads. Og før vi kommer dertil kræves det, at vi prioriterer og skærer til - også de steder, hvor vi måske hver især kan have et særligt kendskab til og hjerte for. Vi må gerne have mange projekter, men vi må ikke have så mange med så få midler. Det er ikke den rigtige måde at være mest muligt til stede ude i verden. Vores tid og ressourcer går med at styre alle de små projekter i stedet for at arbejde med de projekter, der har en økonomi til at gøre en forskel for langt, langt flere mennesker ude i verden. Det kræver prioriteringer og beslutninger om at gøre noget anderledes - også svære beslutninger. De beslutninger skal tages i respekt for arbejdet, der ydes rundt omkring i organisationen, men også med åbne øjne for, at forandringen ikke fryder for alle. Der er nogen - både partnere, ansatte og frivillige, der rammes hårdt af de beslutninger, der træffes. Det er aldrig sjovt, men nødvendigt hvis nyt engagement og nye muligheder skal blomstre. Det håber vi, at repræsentantskabet bakker op om. For vi SKAL have nye og flere engagerede, vi SKAL styrke vores arbejde hos partnerne, vi SKAL formå at skabe flere mødesteder mellem os i Danmark og verden lige på den anden side

Hvad er mission?

Hele Danmissions virke er ikke beskrevet i de to strategier for program og engagement. Den generelle strategi for Danmission 2017 - 2022 (der også indeholder værdier for organisationen) samt Danmissions syn på sig selv og sin opgave er stadig gældende. Dem er der ikke set på endnu. Men med et udløb i 2022 skal vi i gang. I den kommende tid venter der således både et konkret arbejde med at lave landeprogrammer, der udmønter tankerne i programstrategien samt et arbejde med et mere overordnet dokument. Jeg tror ikke, at der er behov for helt lige så mange sider, som er i de eksisterende dokumenter. Måske er det, vi har brug for et lidt kortere syn på os selv og vores opgave. For der kan være så mange strategier, at vi farer vild i papirerne før vi overhovedet kommer i gang med arbejdet. For mig at se er det vigtigste at vi stiller os selv spørgsmålet om, hvad mission er i 2021 - og også formår at svare på det med nogle ord, som giver mening og folk kan se sig selv i. Vi har brug for en relativ kortfattet beskrivelse af, hvad mission er set med Danmissions øjne. Vi har brug for nogle ord, der giver retning og lyst til at engagere sig. For når vi har en klar retning og en tydelig sag, så er der frihed og muligheder for at engagere sig også for de mange frivillige, der hverken kan eller skal gøre tingene på samme måde. Fælles retning giver frihed til forskellighed. Arbejdet skal starte i bestyrelsen i det kommende år og vil efterfølgende - hvis verden går som vi håber - naturligvis også fylde på repræsentantskabsmødet 2021. Det synes jeg vil være et helt naturligt og særdeles berettiget spørgsmål at tage op i et jubilæumsår.

Og lad mig begynde med at spille nogen egne tanker om mission på banen - så kan vi jo gribe fat i dem og begynde debatten allerede i år.

Det er efterhånden ord med nogle år på bagen når vi taler om, at mission er Guds mission, som vi er medarbejdere på. Det er godt at få slået fast og huske på, men om det bringer os så meget videre end vi allerede er kommet kan jeg godt være i tvivl om. For jeg tror, at det er

væsentligt, at vi kan sætte ord på vores *rolle* i mission, selvom det aldrig ændrer på, at det er Guds mission. Gud har noget for med verden - vores rolle er at dele, have udsyn og huske håbet!

Mission sker hvor mennesker mødes og deler. Mathæus taler om "Hvad hjertet af fuld af, løber munden over med (Matt. 12.34). Det er også mission, for det er en invitation til at dele, hvad der ligger en på hjerte. Når vi tør dele ud af vores tro, tør åbne op for andre og ikke mindst lade os selv være åbne for det, de kommer med, så er vi i mission. Mission er at lytte til det andet menneske, der lige som vi selv er skabt i Guds billede, og mission er at tale sig til tro - sammen. Mission sker hvor mennesker mødes og deler.

Mission er at have udsyn og række ud til andre. Mission handler om at se, at verden er større end vores egen lille andedam. Verden er større fordi Kristus har vist os, at det aldrig blot handler om mig og mine nærmeste, men at det handler om Guds skabning, handler om jorden og alt det skabte. Verden er større fordi vi har fået Ånden til at blæse os ud til steder i vores liv, vi ikke kendte til, med folk, vi aldrig har tænkt på tidligere. Ånden hjælper os til at vende blikket ud, eller vende det om.

Mission er handling, for mission er at gøre håbet håndgribeligt. Mission er at turde være kirke, der blander sig i samfundet som jordens salt og verdens lys. Historien har altid vist, at evangeliets budskab om mission kræver handling og diakonien er en uomstelig del af mission. Det handler om at lade håbet sprænge sig ind i verden. Holde håbet op og foran os så vi har noget at styre efter. Holde håbet op og lade mørket blive oplyst. Med Kristi opstandelse vandt livet over døden - håbet blev fortegnet for vores liv. Det skal vi vise og gøre konkret for vores næste - her og i hele verden.

Vi er sendt til verden for at tage del i verden. Mission skal hele tiden gentænkes og nyformuleres for at vi kan udfylde den rolle, vi er blevet pålagt. Danmission har med sin historie, størrelse og erfaringer et ansvar for at gå forrest i opgaven med at gøre mission relevant og vedkommende for langt flere end dem, der kender til det i dag.

Hvem er Danmission?

Overalt hvor vores arbejde sker og fortælles hører vi om Danmission. Danmission har bidraget til..Danmission har støttet...Danmission skal være flere...Danmission skal spare.... Derfor er det også naturligt at spørge os selv om, hvem Danmission egentlig er og hvordan vi tænker tingene sammen. Især er det også et relevant spørgsmål at stille os selv når vi siger, at vi skal være flere i Danmission.

Sikkert er det, at frivillige er en væsentlig og afgørende del af Danmission. Sådan har det altid været - og sådan skal det være, hvilket også slås fast i engagementsstrategien. Men man kan være frivillig på mange måder - og skal kunne være det på endnu flere måder. I strategien taler vi om at skabe "sagsdrevne handlingsfællesskaber". Måske ikke lige i sig selv den titel, der uden videre får en masse til at blive frivillige, men ordet beskriver meget godt hvad det handler om. Vi skal nemlig lave frivillige fællesskaber, hvor man kan mødes om sagen. Hvor vi kan skabe handling, kan gøre noget. Nogen er frivillige i genbrugsbutikker og dækker utallige vagter, der

sikrer åbningstider og indtjening. Nogen er med i stiftsbestyrelser og er med til at sikre strukturen og demokratiet i Danmission ligesom de gør missionen nærværende og lokal. Nogen er med i tro i dialog, nogen skaber børnelejre, nogen laver bazar, nogen laver Luciaoptog, nogen laver cafe på Strøget, nogen ... ja, engagementet er alsidigt.

Og nogen er engageret i landekredse. Landekredsene har der været debat om flere gange her på repræsentantskabsmødet, og lur mig, om ikke der kommer det igen. Lad mig slå fast med det samme - landekredse er vigtige for Danmission. De sikrer et fortsat følgeskab til nogle af de partnere, som vi har historiske forbindelser og relationer til, sikrer at vi fortsat følger med i hinandens liv og gerning også selvom der ikke er de store projekter hos partnerne støttet af Danmission og økonomien samlet set er ganske lille. I den nye programstrategi taler vi om at projekter i netværkslandene implementeres af frivillige. I forbindelse med besparelserne tidligere på året beskar vi også midler til landekredsene. Det betyder, at der nu sendes de midler afsted til partnerne som landekredsene samler ind. I virkeligheden er det jo at vende tilbage til dengang, hvor aktive menigheder eller missionskredse tog ansvar for en missionær udsendt af DMS eller Santalmissionen. Selvfølgelig er det en en forstyrrelse for landekredsene at budgetter beskæres. Det er det for alle, der er blevet ramt. For partnerne der måtte indstille projekter, for ansatte, der har mistet deres job, for andre frivillige i Danmission. Men det er ikke ensbetydende med, at arbejdet ikke er vigtigt og stadig har sin plads i Danmission. Det er tværtimod ensbetydende med, at frivillige fremover skal spille en endnu større og væsentlig rolle i at få de forskellige dele af Danmission til at fungere og blomstre. Værdien af frivilliges arbejde afgøres ikke af, hvor stort budget der følger med - værdien skabes ved at frivillige går sammen om at gøre en forskel - stor som lille.

Handlingsplan og organisationens arbejdsform

Senere i dag skal vi behandle årets handlingsplan. Handlingsplanen kommer ud af strategierne, og indholdet i strategierne er afgørende for handlingsplanens udformning. Det giver ingen mening at igangsætte en lang række handlinger, der ikke er forankret i det, vi gerne vil opnå i strategierne. Vores arbejde og prioriteter i Danmission skal være mere sammenhængende og med et tydeligt formål - så kan man også lettere som frivillig se, hvordan man kan bidrage med at være med til arbejdet.

Sidste års handlingsplan, der blev vedtaget af repræsentantskabet var ganske omfangsrig - i hvert tilfælde i punkter, hvor der var 23 også ret forskellige punkter. En lang række af punkterne er der arbejdet med, selvom der stort set ikke findes et eneste område, der ikke er blevet berørt af det sidste halve års særlige karakter. Det gælder både arbejdet ude og hjemme. Samtidig er der også nogle punkter, som vi også må være ærlige at sige ikke er blevet set på. Det skyldes, at vi frem for at springe fra tue til tue mellem de 23 forskellige punkter har prioriteret arbejdet med at skabe en sammenhængende og gennemgående strategi for vores arbejde, blandt andet med fokus på engagement og den række af punkter i sidste års handlingsplan, der omhandlede dette.

Det er her også på sin plads lige at fremhæve, at når der i strategi og handlingsplan ikke står noget om Danmissions arbejde i Danmark, så har det den helt simple grund, at vi i bestyrelsen

ikke har nået at drøfte det store spørgsmål om fremtidens engagement i Danmark samtidig med, at vi afventer afslutningen på projektet i Gellerup, så vi kan gøre brug af erfaringer herfra i det videre forløb.

Beretningens form og håb om efterfølgende debat

Den skriftlige beretning, der blev sendt ud i slutningen af juni var anderledes end vanligt. Vi vil nemlig gerne, at repræsentantskabet debatterer fremtiden. Derfor fortalte vi i højere grad om, hvad vi gerne vil frem for hvad vi har gjort - samtidig med at der så er et mere komplet overblik over vores konkrete arbejde med projektporteføljen. Vi håber derfor på, at vi også her efter den mundtlige beretning kan debattere fremtiden for Danmission. Vi har brug for repræsentantskabets input på, hvordan strategier, ideer og tanker skal føres ud i livet. Vi har brug for at diskutere - og også brug for at være uenige så vi ser tingene fra forskellige vinkler. Repræsentantskabet og baglandet skal bidrage til udviklingen af Danmission ved at tale fremtid frem for at bruge en masse tid på at diskutere det, der allerede er sket. Jeg håber, at vi får en god og konstruktiv debat i dag. Jeg håber - og forventer det sådan set også - at der er ting, vi er uenige om, og hvor vi ikke skal bekriige, men derimod berige hinanden. Som i den øvrige kirkelige verden gør enighed ikke tingene bedre, hvorimod enheden er væsentlig. Vi har brug for at tænke sammen, tale sammen og handle sammen - alt sammen til gavn for dem, som Danmission støtter rundt omkring i verden.

Her afslutningsvist er det også på sin plads at sige en stor tak til hele Danmission. Tak til alle frivillige for engagementet hvad enten det sker i genbrugsbutikker, stiftsbestyrelser, Tro i dialog, landekredse eller noget helt femte. Tak for bidrag på den ene eller anden måde. Også en stor tak til sekretariatet i København og udsendte medarbejdere. Det har været et helt utroligt og uroligt år for vores ansatte. Ny ledelse, arbejde med strategier, hjemsendelser, usikkerheder og endnu engang besparelser med konsekvenser for kollegaerne. Der er blevet knoklet fra alle sider og udrettet meget på tidspunkter, hvor ingen helt vidste, hvad der egentlig skete. Stor tak for alt det, der er blevet til. Samtidig er det også en stor tak til ledelsen med generalsekretæren i spidsen. Det har for jer ej heller været et år som alle andre, men vi er som bestyrelse fulde af tak for indsatsen og for den ro i maven, I giver. Danmissions sekretariat er i trykke hænder - tak for det.

Afslutning

Når vi næste år mødes i Viborg 4. september fejrer vi 200 års jubilæum. Vi fejrer 200 års indsats, udsyn og den globale kirke. Vi fejrer, at vi fortsat kan samles om et engagement til gavn for verdens fattigste, til gavn for kirker og samfund spredt over hele jorden. Vi fejrer, at kristendommens budskab skaber liv, håb og nye muligheder, og at vi i Danmission stadig har meget at glæde os til fremover.

Det værste er hvis ikke der er nogen debat og engagement.

Det bedste er, at enetalen nu er slut, den mundtlige beretning aflagt og hermed overgives til repræsentantskabets videre behandling og debat.

God fornøjelse...